

Относно:

Дисертационен труд със заглавие:

„Концепция за развитие на екотуризъм в Рило-Пирински туристически район”, с научен ръководител проф. д-р Васил Маринов,

за присъждане на научната и образователна степен „доктор” в професионално направление 4.4 Науки за Земята, научна специалност „География на рекреацията и туризма“ на докторант Мария Георгиева Георгиева към катедра „География на туризма“ на Геолого-географския факултет при Софийския университет „Свети Климент Охридски“

СТАНОВИЩЕ

от професор д-р Боян Йорданов Кулов, секция „Икономическа и социална география“, департамент „География“, Национален институт по геофизика, геодезия и география при Българската академия на науките,
член на научното жури

Постъпилата документация е в съответствие с изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България и Правилника за неговото прилагане.

По отношение на обема (общо 267 страници, включително 57 таблици, 17 фигури, 26 други приложения, библиография от 147 заглавия на кирилица и 76 на латиница и 24 интернет източника) и структурата, представеният дисертационен труд и авторефератът съответстват на изискванията на горепосочения закон, Правилника на обучаващата организация, както и на

спецификата на изследваната тема. Препоръчвам в библиографията да се отделят по-ясно документите от публикациите, за които са посочени автори, както и още по-широко да се използва изключително богатата база от чуждестранни публикации по темата през последните 5-10 години.

Основната ми бележка по отношение на структурата на дисертацията, която по принцип дава чудесна възможност за развитие на дисертационната тема, се отнася до връзката между глава втора и трета. От една страна, прекалено рязък е преходът между външната среда за развитие на екотуризъм в световен мащаб, с пример от Коста Рика във втора глава и вътрешната среда за развитие на този подотрасъл, която се определя на базата на Рило-Пиринския туристически район. От друга страна, според мен, световният мащаб би могъл да се определи като външна среда, в най-добрия случай, за мащаба на националното ниво (България). Българската среда за развитие на екотуризма обаче, също се явява по-скоро “външна” относно въпросния туристически район, въпреки че е на по-ниско ниво, в сравнение със световната.

Всъщност, една основна част от българската среда - правно-политическата - е анализирана в дисертационния труд, но в глава четвърта. Там тази среда е разделена и класифицирана на същия принцип, като външна - световно равнище - и вътрешна – българското ниво. По мое мнение, дори само размяната на местата на глава трета и четвърта би подобрила логическата последователност на анализа на изследвания проблем, тъй като ще се започне от световно равнище и, през националното (България), ще се премине към регионалното ниво (Рило-Пиринския район). Но смятам за необходимо да отбележа, че когато обекта на изследване е от регионално (под-национално) ниво, както в този случай, неговата “външна” среда естествено се усложнява допълнително, включително и по отношение на мащабите на факторите, които оказват влияние върху него. Трябва да уточня, че тук става въпрос единствено

за доизясняване, а може би и доразвитие, на концепцията на изследването и бих се радвал да чуя мнението на дисертанта по този въпрос.

Темата на представения дисертационен труд е много актуална и методиката е правилно подбрана в съответствие на поставените задачи. Методите, включително реализацията на анкетно проучване и работа на терен, както и обработката на данните и анализа на резултатите, са описани и обосновани в нужната дълбочина. Трудът е отлично илюстриран. Много добре се познават и интерпретират документите на релевантните световни организации, тези на европейско и национално ниво, както и съответните информационни масиви и бази данни.

Авторефератът отговаря на изискванията, като отразява пълно и точно представения дисертационен труд. Той включва обща характеристика и кратко изложение на отделните глави на дисертацията, като в последната фокусът е поставен върху разработка на концепция за развитие на екотуризма в Рило-Пиринския туристически район.

Редки са дисертациите, които демонстрират, от една страна, такова високо теоретично ниво, а от друга, директна приложимост в практиката не само на конкретния туристически район, но и на отрасъла като цяло. Отчетливо се разпознават, както значителното, макар и ненатрапчиво, "присъствие" на научния ръководител, така и съществените възможности на дисертанта за творческо осмисляне и прилагане на наученото.

Приносите на дисертационния труд са коректно представени, отлично формулирани и отразяват реално извършената от дисертанта работа. Приемам ги без забележки.

Представени са три публикации, свързани с темата на дисертационния труд. Две от тях са части от сборници от международни конференции, без да се посочва дали са редактирани или реферирани. Третата е публикувана в

реферираното списание на Софийския университет. Прави отлично впечатление, че докторантът е единствен автор на две от трите публикации, включително на тази от Годишника на СУ. Ще си позволя да препоръчам по-голямо внимание върху публикации на език, който ще позволи още по-широка международна разпознаваемост на научните разработки на докторанта.

Налага се заключението, че дисертантът познава актуалната българска и чужда научна литература по изследваната тема и умее да борави професионално с научния инструментариум, включително да провежда самостоятелно и успешно теренни изследвания. Смятам, че получените резултати от изследването представляват значителен интерес за науката и са полезни, особено за планиращите органи. Плагиатство не е установено. Представените документи съответстват на изискванията за придобиване на ОНС „доктор“ и, с оглед на всичко по-горе, с голямо удоволствие предлагам на членовете на почитаемото Научно жури да присъдят на кандидата образователната и научна степен „доктор“ по научната специалност „География на рекреацията и туризма“.

28. 04. 2022 г.

Изготвил:

София

Б. Кулов